

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4761/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из с. ..., Општина ..., чији је пуномоћник Светислав Јовановић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојице из с. ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Павић, адвокат из ....., ради укидања службености, вредност спора 1.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3426/18 од 21.03.2019. године, у седници одржаној 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3426/18 од 21.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 110/18 од 25.04.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилја тражила да се укине стална службеност пролаза пешице, колима, запрегом и пољопривредним машинама преко тужилјине кат.парцеле бр. .., потес „...“, пашњак друге класе, површине 327 м2, уписане у лист непопретности бр. .. КО ... као послужног добра, установљена у корист парцеле туженог ББ, потес „...“ уписане у лист непокретности бр. .. КО ... и у корист парцеле туженог ВВ, потес „...“, уписане у лист непопретности бр... КО ..., те да се наложи туженима да престану са коришћењем парцеле тужилје као послужног добра. Ставом другим изреке обавезана је тужилја да туженима накнади трошкове парничног поступка од 516.375,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3426/18 од 21.03.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужилје и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели одговор на ревизију тужилје.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11,...87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради укидања службености поднета је 29.04.2015. године, а тужила је у тужби вредност предмета спора означила износом од 1.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме је предмет тужбеног захтева укидање сталне службености пролаза, што значи да се ради о спору који се не односи на новчано потраживање, а тужила је у тужби вредност предмета спора означила износом од 1.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић